

Subota, 16.04.2011.g.

Ovih dana osjeća se u crkvenom i duhovnom životu nas vjernika da su blizu dani Velikog tjedna i sam Uskrs. U svim župama, tako i mojoj, vrše se pripreme, čisti se, uređuje, planiraju se aktivnosti za idući tjedan. Tek sada vidim koliko svaki župnik u svojoj župi ima posla. Nisam to tako prije doživljavao.

Prije sam uvijek svakog župnika gledao kroz njegove propovijedi, održane mise, poneki sprovod i obilazak kuća u božićno vrijeme. Nisam ništa znao o njegovim ostalim obvezama. Sada, kada sam se malo uključio u pomoć oko funkcioniranja župe, vidim koje sve obveze i odgovornosti ima naš župnik Zoran, a o kojima mu ništa nisu kazali na njegovom teološkom fakultetu. Ja sam ga jedanput nazvao da je on **DIREKTOR DUŠA** u našoj župnoj zajednici. ON JE NAJJAČI DIREKTOR
U
NAŠEM
KRAJU.

JER ON, ZA RAZLIKU OD DRUGIH DIREKTORA, ZNA SKORO SVAKOG SVOJEG ŽUPLJANINA
PO
NAOSOB.
SKORO
DA

JE
BIO
U
SVAKOJ
KUĆI
KOD
NAŠIH
ŽUPLJANA,
ILI
ĆE
BITI.
ZNA
ZA
SKORO
SVE
NAŠE
PROBLEME
JER
MU
S
NJIMA
ČESTO
DOLAZIMO
ILI
KROZ
ISPOVIJED
ILI
KROZ
RAZNE
RAZGOVORE
KOJE
S
NJIM
VODIMO.
KAO
DA
JE
ZAVRŠIO
FAKULTET
ZA
PSIHOLOGIJU
I
SOCIOLOGIJU.

ON IMA NAJVIŠE SVOJE DJECE, "PRVOPRIČESNIKA I FIRMANIKA", O KOJIMA BRINE CI JELE
GODINE.
KAO
DA
JE
ZAVRŠIO
FAKULTET
ZA
ODGAJATELJA
ILI
PROFESORA
RAZREDNE
NASTAVE
ILI
PEDAGOGIJU.

IMA VELIKE KUĆE, I BOŽJU KUĆU, CRKVU, O KOJOJ MORA SVAKODNEVNO BRINUTI.
KAO
DA
JE
ZAVRŠIO
GRAĐEVINSKI
FAKULTET.

MORA SE POTRUDITI DOBRO GOSPODARITI S NOVCEM KOJI DOBIJE I JOŠ SE POTRU
DITI
A
GA
PRIBAVI
ZA
SVE
ONO
ŠTO
TREBA
ŽUPI.
KAO
DA
JE
ZAVRŠIO
EKONOMSKI
FAKULTET.

I NA KRAJU, SVI MI NAJVIŠE OČEKUJEMO DA NAM SVAKODNEVNO DAJE LJUBAV GO
SPODINOVU,
DA
NAM
USAĐUJE
DUHA
SVETOGA.

A NAŠ ŽUPNIK ZORAN IPAK JE SAMO ČOVJEK. IMA I ON SVOJU OBITELJ, I SVOJE PRIJATELJE, IMA I ON SVOJE PROBLEME SA ZDRAVLJEM. I SVAKODNEVNO GA ZLO NAPASTUJE DA GA ODVRATI OD NJEGOVA PUTA.

Ja, koji sam svašta prošao u životu, ne znam kako bi to na njegovom mjestu mogao. A naš župnik Zoran samo je jednog dana bio pozvan od Gospodina da bude njegov svećenik, pastir koji će se brinuti o njegovim ovčama. I on je to prihvatio bez ikakvih zadržki.

TA,
GOSPODIN
GA
JE
POZVAO.
I
NIJE
RAZMIŠLJAO
ŠTO
ĆE
I
KAKO
ĆE.
GOSPODIN
ĆE
MU
SVE
DATI
DA
SPOZNA.
ON
SAMO
MORA
ČINITI
ONO

ŠTO
MOŽE.
OSTALO
ĆE
GOSPODIN.

Tako Gospodin i čini. Svaki dan poziva nekoga od nas da pomogne našem dragom župniku Zoranu.

Samo, DA LI MI TO ČUJEMO? DA LI MI TO RAZUMIJEMO? DA LI SE MI ODAZIVAMO NA BOŽJI POZIV?

NEKI DA A NEKI I NE. TIPIČNO ZA NAS LJUDE. ONO ŠTO NAM PAŠE TO ČUJEMO I OD MAH SKAČEMO.
KADA
BI
SE

TREBALI
NEGDJE
U
CRKVI
POKAZATI,
PRED
LJUDIMA,
DA
SE
ČUJE
ZA
NAS,
DA
NAS
SE
VIDI.
O,
ODMAH
BI
SKOČILI.
I
ZA
TO
JOŠ
TRAŽIMO
HVALU
I
POŠTOVANJE.
JER
TO
I
TO
SMO
MI
UČINILI.
DA
I
DRUGI
VIDE
ŠTO
SMO
MI
UČINILI,
DA
SE
ČUJE.

O,
LJUDSKA
OHOLOSTI
I
LICEMJERNOSTI,
ZAR
NEMAŠ
KRAJA!?

I KOME MI TO ČINIMO ILI NE ČINIMO? NAŠEM ŽUPNIKU? NE. NITI JE NJEGOVA CRKVA,
NITI
JE
NJEGOV
OKOLIŠ
OKO
CRKVE,
NITI
JE
NJEGOVA
VJERA
I
EUHARISTIJA.

SVE JE TO OD GOSPODINA.

A DA LI MU MI TREBAMO DATI NEŠTO ŠTO NE MOŽEMO? NE. GOSPODIN OD NAS TRA
ŽI S
AMO
DA
ČINIMO
ONO
ŠTO
MOŽEMO.

DA LI SU MATERIJALNE STVARI S KOJIMA MOŽEMO POMOĆI NAŠE? NE. KOLIKO GOD
ČEMO
SE
MI
PRAVDATI
DA
SU
NAŠE,
ISTINA
JE
SAMO
JEDNA.
SVE
SMO
TO

OD
GOSPODINA
PRIMILI.
NI
NA
SVOJE
ROĐENJE
NI
NA
SVOJU
SMRT
NE
MOŽEMO
UTJECATI
A
KAMOLI
NA
SVE
DRUGO
U
NAŠIM
ŽIVOTIMA.

GOSPODIN NAM JE DAO DAROVE KOJE IMAMO. I SVE DRUGE SPOSOBNOSTI. I NJIHO
VIM
ORIŠTENJEM
SMO
NEŠTO
STEKLI.
I
SUTRA
MOŽEMO
SVE
IZGUBITI.
ALI,

K

KADA
BI
TREBALO
NEŠTO
OD
TOGA,
MA,
KOLIKO
MOŽEMO,
VRATITI
GOSPODINU
KROZ
POTREBE
NJEGOVE
CRKVE,
NJEGOVE
I
NAŠE
ŽUPNE
ZAJEDNICE
GDJE
ŽIVIMO,
IMAMO
STOTINE
I
STOTINE
OPRAVDANJA.

**A JEDNOG DANA, ETO NAS NA SAMRTHNOJ POSTELJI. GOSPODIN OD NAS TRAŽI SV
OJU
DUŠU
KOJU
NAM
JE
DAO.**

SVE
MATERIJALNE
STVARI
POSTAJU
NEBITNE.
NE
MOŽEMO
IH
NOSITI
SA
SOBOM.
I
UMREMO.
DOLAZIMO
PRED
GOSPODINA
BEZ
IČEGA.
SAMO
MI
I
NAŠA
DUŠA.

I PITAT ĆE NAS GOSPODIN DA ZAŠTO MU NISMO POMAGALI DOK SMO BILI ŽIVI NA Z
EMLJI,
ZAŠTO
MU
NISMO
NEKAD
DALI
DIO
NOVCA
KOJEG
SMO

IMALI
DOVOLJNO
ZA
SVOJ
ŽIVOT,
A
ON
NAS
JE
TAKO
ČESTO
MOLIO.
O,
SKOČIT
ĆEMO
MI,
PA
NISI
NAS
NIKAD
TO
MOLIO
GOSPODINE.
DA
SI
NAS
TI
MOLIO
MI
BI
TI
SVE
SVOJE
DALI
I
SVE
BI
TI
POMOGLI.
ALI,
NIKAD
TE
NISMO
VIDJELI
GOSPODINE
A

KAMOLI
DA
BI
NAS
NEŠTO
MOLIO.

O, REĆI ĆE GOSPODIN, KOLIKO SAM VAS SAMO PUTA MOLIO! JA SAM VAM BIO ONA
J VA
Š
ŽUPNIK
ZORAN.
KROZ
NJEGA
SAM
VAS
MOLIO
PUNO
I
PUNO
PUTA.
I
NA
MISI
I
OVAKO
PONAOSOB.
ALI
VAS
NIJE
BILO
DA
MI
POMOINETE.
I

KADA
STE
DOŠLI
ILI
DALI
NEŠTO,
NISTE
MOGLI
A
DA
SE
ZA
TO
NE
POHVALITE
SVIMA
OKO
SEBE.
ZATO
SADA,
KAD
VI
MENE
MOLITE
ZA
SPAS
SVOJE
DUŠE,
JA
NEMAM
VREMENA.
ZOVU
ME
ONI
KOJI
SU
MI
DALI
I
UČINILI
SVE
ŠTO
SU
MOGLI.
SADA
IM

TO
MORAM
VRATITI.
JER
SU
ZA
SVOJEG
ZEMALJSKOG
ŽIVOTA
PRIMILI
MALO
DOBRA.
SADA
ĆU
IM,
U
VJEČNOM
DRUŽENJU
S
NJIMA,
SVE
NADOKNADITI.

O GOSPODINE, I JA SAM PONEKAD TAKAV. NE ČUJEM TE I NE VIDIM GOSPODINE. ST
VRDNE
MI
SE
SRCE
NA
TVOJE
POZIVE.
OKREĆEM
GLAVU
GOSPODINE
OD

TVOJIH
POZIVA.
OPROSTI
MI
GOSPODINE!

OTVORI MI SRCE I UŠI DA TE ČUJEM KADA ME TREBAŠ, GOSPODINE MOJ.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.

PS. MOLIMO ZA SVOJE ŽUPNIKE I SVEĆENIKE, ZA NAŠEGA PAPU. MOLIMO ZA
NAŠEG ŽUPNIKA ZORANA. SVIMA NJIMA TREBAJU NAŠE MOLITVE. BAREM IM TO
MOŽEMO DATI.